

Z Řikonína do Skryjí i Huslí

(16. 5. 2021)

Dobré ráno, Lucie, dobré ráno, Moravo!

Dnes doporučím, jako už v minulosti vícekrát, přechod od železniční trati č. 250 k trati č. 256. Výchozím místem bude nádraží v Řikoníně. Dáme se asi 200 metrů vlevo k hlavní silnici. Ta sice není příliš frekventovaná, ale i tak musíme dávat pozor. Po ní půjdeme asi 1,5 kilometru z kopce do obce Újezd u Tišnova.

V Újezdu určitě nepřehlédneme mramorový kříž z roku 1880. Bude-li turista pozorný, křížů z dávné kamenické dílny Františka Uhlíře z Nedvědice si při této vycházce může všimnout vícekrát. V Újezdě je už i červená turistická značka. Po ní se dáme vlevo, přijdeme do poměrně širokého údolí a postupně se dostaneme k pravému břehu říčky Bobrůvky (v dolním toku je často nazývána Loučka). Určitě je příjemné, když cestou teď na jaře potkáváme bíle kvetoucí trnky a třešně, žlutou barvu zastupují pampelišky a orseje, všimnout si můžeme i dalších květů.

Stále pokračujeme proti toku Bobrůvky, v osadě Vrbka přejdeme ovšem na levý břeh, dojdeme do osady Boudy a následně do obce Skryje. Zde už jsem pročetl na tabulích o historii míst. Asi nejvíce mě zaujal text o skryjské škole. Založena byla přibližně sto let po výnosu Marie Terezie o povinné školní docházce (do té doby se ve Skryjích učilo na různých místech). Škola ve Skryjích plnila svoji funkci přibližně jedno století. Dnes je v budově bývalé školy penzion při handicapované spoluobčany.

Nesmím zapomenout na kapličku z roku 1928 na vyvýšeném ostrohu nad obcí. Zasvěcená je svatým Cyrilu a Metodějovi. Odpočíval jsem u kapličky docela dlouho, je to skutečně příjemné místo. U kapličky je kříž z nedvědického mramoru a též pomník obětem první světové války. Na mramorové desce je deset jmen obětí války a až po chvíli jsem si všiml nenápadného textu vpravo dole – podpis kameníka Jana Jakeše z Černvíru. Zajímavostí ve Skryjích je více, doporučuji nahlédnout na tamní elektronické stránky, pozor na možnou záměnu s obcí stejného jména v jiné lokalitě.

Ze Skryjí se vydáme poměrně prudkým stoupáním po modré turistické značce k obci Jilmoví. Radost by měl Borek Kapitančík – v jeho odpoledním pořadu Vesele i vážně mám totiž nyní období pozvánek na výlety do míst, která mají v názvu stromy. U Jilmoví se otevírají nádherné a hodnotné výhledy. Značky nás převedou přes silnici a dojdeme k dalšímu kříži (památka na Stanislava Synka, kterého v těchto místech zasáhl blesk v roce 1927). To už budeme přicházet k Huslím. Zde jsou opět nádherné pohledy a rozhledy na všechny strany.

Husle jsou malebná vesnice, najdeme zde pěkně opravené a upravené domky i prostor kolem nich, malý rybníček. Modře značená cesta se za Huslemi stáčí vpravo, my se však dáme přímo a začneme klesat k cílové obci Borač. Zde jsem velmi zvolnil tempo a rozhlížel se, hledal známá místa na protějších kopcích, vlevo v dáli jsem na obzoru uviděl i rozhlednu Horní les nad obcí Rovečné (vzdálenost asi 25 km). Dnešní trasa má 13 kilometrů.